

لیست پرحاشیه توخل، بمب خبری فوتبال انگلیس

مرد جسور یا جاسوس آلمانی؟

گزارش یک

الییا بهزاد اول

خبرنگار

زبان تند رسانه‌های ورزشی و کارشناسان در ورزش و به ویژه فوتبال انگلیس، شغل سرمربیگری تیم ملی انگلیس را به یکی از سخت‌ترین شغل‌ها در دنیای مربیگری تبدیل کرده است. چه مربیان بومی مانند هاجسون و ساوت‌گیت و چه مربیان خارجی مانند اریکسون، کاپلو و حالا توخل، هیچ‌گاه از گزند نقدهای تند و بی‌رحمانه کارشناسان و رسانه‌های انگلیسی در امان نبوده‌اند و حتی برخی همین رسانه‌های سختگیر را یکی از دلایل ناکامی فوتبال ملی انگلیس در دهه‌های اخیر معرفی می‌کنند. واکنش‌های منفی و انتقادی به فهرست ۲۶ نفره و نهایی تیم ملی انگلیس برای جام جهانی ۲۰۲۶ که روز جمعه در یک نشست خبری از سوی توماس توخل اعلام شد اما حتی در مقیاس رسانه‌های انگلیسی نیز بی‌رحمانه و تند محسوب می‌شود. غیبت ستارگان فصل گذشته لیگ برتر انگلیس و بازیکنانی که از محبوبیت بالایی در بین هواداران تیم‌های خود برخوردار بودند، فاصله‌ای عمیق بین توخل و هواداران انگلیسی ایجاد کرده و فضای مجازی فوتبال در انگلیس، به شکل تندی با غیبت بازیکنان مطرح لیگ برتر در لیست توخل برخورد کرده است. به طوری که حتی برخی هواداران انگلیس در فضای مجازی به شوخی از توخل به عنوان «جاسوس آلمانی‌ها» در تیم ملی انگلیس یاد کرده‌اند. شاید ترکیب منتخب

بازیکنانی که توخل خط زده، از فهرست بسیاری از تیم‌های جام جهانی و حتی مدعیان جام غنی تر باشد. در سمت راست خط فاعی، خبری از ترنت الکساندر آرنولد در پایان اولین فصل حضور او در رئال مادرید نیست. در قلب خط دفاعی همه انتظار حضور دوباره هری مگوایر پس از یک فصل کاملاً موفق در منچستر یونایتد را داشتند اما غیبت او و حضور چهره‌هایی چون دن برن مدافع نیوکاسل که اخیراً در پست مدافع میانی بازی نکرده، جان استونز که بخش بزرگی از فصل را مصدوم بوده و جرج کوانسا مدافع جوان لوکوزن، جای مگوایر و لوی کولویل مدافع چپس را گرفته‌اند. غیبت مگوایر از سوی این بازیکن شوکه کننده توصیف شد و خانواده او و نیز واکنش تندی نسبت به این تصمیم توخل داشتند. این‌ها تنها تصمیم عجیب توخل نبود چرا که در سمت چپ خط فاعی، سرمربی آلمانی ته‌پالوک شاوراپس از حضور در تمام ذقایی بازی‌های این فصل منچستر یونایتد دعوت نکرد، که به لوییس هال مدافع جوان نیوکاسل که توجه باشگاه‌های بزرگ لیگ برتری را هم جلب کرده فرصت حضور در جام جهانی را نداد. غیبت این بازیکنان با توجه به حضور جد اسپنس مدافع تاتنهام که در این فصل نیم‌فصل برای بقا می‌جنگید، بخشی دیگر از انتقادات نسبت به لیست پرحاشیه سه‌شیرها بوده است.

در خط هافبک نیز اوضاع چندان تفاوت ندارد. آدام وارتنون هافبک کریستال پالاس که در تابستان از کزنه‌های یونایتد و لیورپول خواهد بود، مورگان گیبیس وایت ستاره فارست و یکی از شش نامزد کسب جایزه بازیکن فصل لیگ برتر، فیل فودن که از تمام تورنمنت‌ها

انگلیس راه‌راهی کرده و کول پالمز، زننده گل انگلیس در فینال یورو ۲۰۲۴ غایب هستند و به نوعی توخل، از تمامی بازیکنان اصلی دوران گرت ساوت‌گیت فاصله گرفته است. غیبت گیبیس وایت به همراه عدم حضور فودن و پالمز به شدت باعث تعجب انگلیسی‌ها شده و حتی اگر ستارگان سیتی و چلسی فصل خوبی را پشت سر گذاشته باشند، حضور آنها در لیست می‌توانست برای انگلیس تفاوت‌ها را رقم بزند. در همین حال حضور جوردن هندرسون با به سن گذاشته در این فهرست این سؤال را ایجاد کرده که معیار توخل برای انتخاب این بازیکنان چه بوده است؟ اگر معیار فصل اخیر بازیکنان

بوده، چرا هندرسون دعوت شده و اگر بنا به استفاده از بازیکنان باتجربه بوده، چرا فودن، پالمز و مگوایر از ترکیب جا مانده‌اند. در خط حمله غیبت جارود بوون ستاره وستهم نسبت به دیگر تصمیمات بیشتر توجهات را جلب می‌کند. از سویی دیگر، ایوان تونی پس از سه فصل حضور در الاهلی عربستان همچنان به تیم ملی انگلیس دعوت شده در حالی که بسیاری انتظار داشتند مهاجم ذخیره هری کین، دومینیک کالورت لوین پس از یک فصل موفق در لیدز یونایتد باشد. خود توخل در نشست خبری خود اذعان کرد که توخل از روز اول، هدفش ساختن بهترین گروه ممکن بوده و نه استفاده

از بااستعدادترین بازیکنان ممکن. مدافعان سرمربی آلمانی، جسارت توخل در فتر خواندن بازیکنان مبتنی بر سبک بازی او را تحسین کرده‌اند و با مقایسه او با سرمربیان قبلی که جسارت خط زن برخی نام‌های بزرگ را نداشتند، او را چاره کار انگلیس برای پایان دادن به سال‌ها ناگامی می‌دانند اما در مقابل این فهرست منتقدان زیادی نیز دارد. زمان، همه چیز اثبات خواهد کرد و باید دید در جام جهانی، توخل باین لیست عجیب به دنبال پیاده کردن چه مدلی از فوتبال خواهد بود اما تا آن موقع، بحث‌ها در فضای فوترالی انگلیس برای بررسی این فهرست پرماجر ادامه خواهد داشت.

۲۶ ستاره انگلیس برای جام جهانی ۲۰۲۶

دروازبان‌ها: جردن پیکفورد، دین هندرسون، جیمز ترافورد مدافعان: ریس جیمز، تونی لیورامنتو، مارک گپی، آزی کنتسا، جان استونز، چرل کوانسا، نیکو اوراولی، دن برن، جد اسپنس هافبک‌ها: دکلان رایس، البوت اندرسون، جود بلیتکام، چردن هندرسون، مورگان راجرز، کوبی ما یو مهاجمان: هری کین، ایوان تونی، اولی وانکنیز، بوکایو ساکا، ابرجی ازه، نونی مادونکه، مارکوس رشفورد، آنتونی گوردون

واکنش چلسی به خط خوردن پالمز

کالوم مک‌فارلین، سرمربی موقت چلسی، درباره خط خوردن کول پالمز از لیست تیم ملی انگلیس گفت: «من نمی‌خواهم در این باره اظهار نظر کنم؛ این موضوع ارتباطی به من ندارد. سرمربی انگلیس تصمیمی گرفته و بهتر است با خود او صحبت کنید. ما ایمان کاملی به کول داریم. در فوتبال باید به هر ناگامی به عنوان یک اتفاق مثبت نگاه کرد. به دلیل زمان اعلام خبر، هنوز فرصت گفت‌وگو با کول را نداشته‌ایم اما در تمرینات عالی بود.» مک‌فارلین که پس از بازی با ساندردند جای خود را به ژاوی آلونسو می‌دهد، با تمجید از جو استفوردبریج، تجربه مربیگری‌اش را یک چالش بزرگ و یادگیری ارزشمند توصیف کرد. چلسی برای کسب سهمیه لیگ اروپا به پیروزی در این مسابقه نیاز دارد.

تغییر استراتژی نقل و انتقالاتی بارسا

با اعلام رسمی جدایی روبرت لواندوفسکی از بارسلونا، مدیریت ورزشی این باشگاه استراتژی جدیدی را برای تقویت خط حمله در پنجره نقل و انتقالات تابستانی اتخاذ کرده است. آبی‌آبی‌ها قصد ندارند تمام بودجه خود را صرف خرید یک ستاره گرانقیمت کنند و در عوض، سرمایه موجود برای جذب دو مهاجم جدید تقسیم خواهد شد تا گزینه‌های تاکتیکی هانسی فلیک افزایش یابد. در حال حاضر فرنان تورس تنها مهاجم هدف تخصصی بارسا است. همزمان، باشگاه کاتالانی بازار را برای جذب یک مدافع میانی نیز زیر نظر دارد. البته درخشش چشمگیر زوج پائو کوبارسی و جرارد مارتین در این فصل و ترافیک سنگین در قلب خط دفاعی، خرید در این پست را با تردیدهایی مواجه کرده است، زیرا مدافعان مدنظر برای حضور در ترکیب اصلی تضمینی ندارند.

آریلوا: جزو کادر مورینیو نیستم

آلوارو آریلوا پس از چهار ماه هدایت رئال مادرید ناگامی در کسب جام، تأیید کرد که بازی با بیلیتا آخرین حضور او روی نیمکت است و گفت: «امیدوارم این یک «به امید دیدار مجدد» باشد چون اینجا خانه من است. من با سپاسگزاری فراوان از بازیکنانم، رئیس و باشگاه جدا می‌شوم. آنها باعث شدند من مربی بهتری شوم. در مورد احتمال بازگشت ژوزه مورینیو نیز باید بگویم او کادر فنی فوق‌العاده‌ای دارد. اگر به رئال بیاید، با دستیاران خود می‌آید و این طبیعی است. هیچ احتمالی وجود ندارد که من بخشی از کادر او باشم.» با خروج آریلوا، مدیران رئال در حال نهایی کردن توافق با مورینیو برای فصل آینده هستند.

جنگال تراز مالی استون ویلا

قهرمانی استون ویلا در لیگ اروپا و پایان دوری ۴۰ ساله این تیم از جام‌های قاره‌ای، بحث‌های تندی را درباره نابودی عدالت و توازن رقابتی در فوتبال اروپا برانگیخته است. بررسی تازه‌های مالی نشان می‌دهد که قدرت پوند‌های لیگ برتر انگلیس، مسابقات سطح دوم و سوم اروپا را به زمین بازی اختصاصی آنها تبدیل کرده است. به عنوان نمونه، دستمزد سالانه ۲۷۳ میلیون پوندی استون ویلا در مقایسه با بودجه ۱۳۳ میلیون پوندی فرایبورگ در فینال، از شگافی ۱۳ برابری پرده برمی‌دارد که دیگر با هیچ تاکتیکی بر نمی‌شود. کارشناسان هشدار می‌دهند اگرچه غول‌های اروپایی هنوز در لیگ قهرمانان دزهای خود را حفظ کرده‌اند، اما در سطوح پایین‌تر، تیم‌های میان‌رده انگلیسی به راحتی رقابتی قاره‌ای را با تکیه بر ثروت خود در هم می‌شکنند؛ پدیده‌ای که جذابیت فوتبال را تهدید می‌کند.

خشم هواداران تاتنهام از رومرو

در حالی که تاتنهام در یکی از حساس‌ترین هفته‌های تاریخ خود برای بقا در لیگ برتر می‌جنگد، حضور رستین رومرو در آژانتین موجی از خشم را میان هواداران برانگیخته است. اسپرین روز یکشنبه نبردی حیاتی با اورتنو پیش رو دارد که شکست در آن می‌تواند حکم سقوط تیم به چمپیونشیپ را امضا کند. رومرو که از ماه آوریل مصدوم است، به جای حضور در لندن و حمایت از متهی‌هایش، در کعب تمرینی باشگاه دوران کودکی‌اش (بلگرانو) رویت شده است. کارشناسان این رفتار کاپیتان تاتنهام را نوعی بی‌مسئولیتی و بیانیه جدایی قلمداد کرده‌اند. اگرچه رومرو تویزنی پیش از این از او تمجید کرده بود، اما شایعات حضور رومرو در فینال بازی بلگرانو به جای بازگشت به لندن، رابطه او با هواداران را به نقطه تاریک و بی‌بازگشتی رسانده است.

داستان‌های ناگفته از قهرمانی تاریخی استون ویلا در اروپا

معجزه اونای امری در استانبول

استون ویلا در شبی تاریخی در استانبول، با شکست فرایبورگ قهرمان لیگ اروپا شد تا یکی از فراموش‌نشده‌ترین فصل‌های تاریخ معاصر این باشگاه کامل شود؛ فصلی که نه تنها نخستین جام بزرگ وید یکی از اخیراً به همراه داشت، بلکه اولین قهرمانی اروپایی این تیم پس از ۴۲ سال را نیز رقم زد. در پایان مسابقه، هواداران پرشمار ویلا در ورزشگاه بشیکتاش پارک جشن بزرگی برپا کردند و نام اونای امری و جان مک‌کین را به عنوان معماران این موفقیت فریاد زدند. برای امری، این پنجمین قهرمانی در لیگ اروپا بود؛ جامی که بیش از هر مربی دیگری با نام او گره خورده است. سرمربی اسپانیایی در سه سال ونیم حضورش در برمنگام، تیمی را که روزگاری درگیر سقوط بود، به یکی از قدرت‌های فوتبال اروپا تبدیل کرد. ویلا حالا سه فصل متوالی در رقابت‌های اروپایی حضور داشته و با قهرمانی در لیگ اروپا، به اوچ پرزه‌ای رسیده که بسیاری آن را مهم‌ترین تحول تاریخ مدرن باشگاه می‌دانند. اما این موفقیت، برخلاف ظاهر باشکوهش، در دل فصلی پرآشوب و فرسایشی به دست آمد. استون ویلا فصل را بسیار ضعیف آغاز کرد و در پنج هفته ابتدایی لیگ تنها سه امتیاز گرفت. تیم تا هفته‌ها در گلزنی مشکل داشت و حتی امری پس از تساو برابرساندرد، بازیکنانش را به «نتیل بوم» متهم کرد. در آن مقطع، نگرانی درباره سقوط آزاد تیم کاملاً جدی بود و حتی نزدیکان امری

اعتقاد داشتند کسب سهمیه اروپایی نیز دستاوردی فراتر از انتظار خواهد بود. مشکلات مالی باشگاه هم شرایط را پیچیده‌تر کرده بود. محدودیت‌های ناشی از قوانین مالی یوفا باعث شد ویلا یکی از کم‌هزینه‌ترین پنجره‌های نقل و انتقالاتی لیگ برتر را پشت سر بگذارد. خریدهای محدود، بالا رفتن میانگین سنی تیم و جدایی برخی بازیکنان، فضای ناامیدی را در رختکن افزایش داده بود. حتی امیلیانو مارتینز، دروازه‌بان آرژانتینی تیم به دنبال جدایی بود و این حسن را ایجاد کرده بود که پرزه ویلا در حال عقبگرد است. در کنار این مسائل، فشار کاری شدید امری نیز همه را خسته کرده بود. تمرینات طولانی، جلسات فنی مداوم و سختگیری‌های تاکتیکی سرمربی اسپانیایی، بازیکنان را اعضای کادر را تحت فشار قرار داده بود. با این حال، هیچ‌کس در توانایی فنی او تردید نداشت. بسیاری از بازیکنان معتقد بودند تنها راه خروج از بحران، ادامه اعتماد به فلسفه امری است. نقطه عطف فصل، آغاز مسابقات لیگ اروپا بود. پیروزی برابر بولونیا و بردن دست اعتماد به نفس از دست رفته تیم را بازگرداند و ویلا به تدریج وارد روندی درخشان شد. امری بین نوا میر تا دسامبر ۱۱ پیروزی متوالی به دست

گواردیولا: زمان رفتن من رسیده بود

آنچه ساختیم برای همیشه می‌ماند

چیزی ابدی باشد، شاید همین دوران بود. اما آنچه که با این باشگاه ساختیم و احساساتی که به این شهر و این مردم داشتم، همیشه باقی می‌ماند.»

در آخرین بازی خانگی گواردیولا مقابل استون ویلا به طور رسمی افتتاح می‌شود. علاوه بر این، باشگاه اعلام کرده مجسمه‌ای از گواردیولا نیز در بیرون ورزشگاه نصب خواهد شد تا نام او برای همیشه در کنار اسطوره‌هایی مانند سرخو آکوترو، وینسنت کمانی، داوید سیلوا و کوین دی‌بروینه ماندگار شود. با این حال، به نظر می‌رسد حتی این نمادهای هم برای شهر منچستر و فوتبال انگلیس باقی خواهد ماند. «جمه‌ای که شاید بهترین توصیف تأثیر پپ کافی نیستند؛ مربی‌ای که سببی را از یک قدرت داخلی به برندی جهانی تبدیل کرد. شیخ منصور، مالک باشگاه، در بیانیه‌ای تأکید کرد که میراث گواردیولا «برای همیشه در تار و پود باشگاه، نیز نشان می‌دهد که سببی این پایان را صرفاً خداحافظی یک مربی نمی‌بیند، بلکه آن را پایان یک دوره تاریخی تلقی می‌کند. خلدون المبارک، رئیس باشگاه، میراث گواردیولا را فراتر از جام‌ها توصیف کرد و گفت او نه تنها منچستریستی، بلکه خود فوتبال را تغییر داده است. در اقدامی نمادین و کسابقه، باشگاه اعلام کرد که جایگاه شمالی ورزشگاه اتحاد از این پس با نام «جایگاه پپ» خواهد بود؛ ادای احترامی ویژه به مربی که اتحاد را به یکی از ترسناک‌ترین ورزشگاه‌های اروپا تبدیل کرد. این جایگاه برای نخستین

سرانجام آن روزی که هواداران منچستریستی سال‌ها از تصورش فرار می‌کردند، فرا رسید؛ پپ گواردیولا پس از یک دهه تاریخی و پرافتخار، رسماً اعلام کرد که در پایان فصل از هدایت سبب‌نشین‌ها کناره‌گیری خواهد کرد. خبری که اگرچه در هفته‌های اخیر زرمزه‌هایش شنیده می‌شد، اما تأیید رسمی آن، فوتبال اروپا را در شوکی بزرگ فرو برد؛ پایان عصری که بسیاری آن را موفق‌ترین دوران تاریخ باشگاه منچستریستی می‌دانند. گواردیولا از سال ۲۰۱۶ که وارد ورزشگاه اتحاد شد، نه تنها یک تیم مدعی ساخت، بلکه هویتی تازه برای باشگاه خلق کرد؛ هویتی مبتنی بر مالکیت توپ، فوتبال تهاجمی و عطش دائمی برای قهرمانی. او در طول این ۱۰ سال، ۲۰ جام معتبر لیگ سیتی به دست آورد؛ از جمله دو لیگ برتر گرفته تا فتح تاریخی لیگ قهرمانان اروپا و ثبت سه‌گانه‌ای که نام این تیم را در تاریخ فوتبال انگلیس جاودانه کرد.

سرمربی کاتالان در پیام خداحافظی احساسی خود، بیش از آنکه درباره جام‌ها و رکوردها حرف بزند، از رابطه‌اش با شهر منچستر و مردم آن سخن گفت. او تأکید کرد که تصمیمش نه به خاطر اختلاف یا خستگی، بلکه صرفاً به این دلیل بوده که در اعماق وجودش احساس کرده زمان رفتن فرا رسیده است. «هیچ چیز ابدی نیست. اگر قرار بود ستارگانی مانند نیمار، مالکوم، روبن نوس و الکساندر متیروویچ، فاصله‌های معنادار با رقیبا ایجاد کرده بود. با این حال، فصل جاری نقطه عطفی برای من بود. رونالدو، تانکیکی با حضور خورخه خسوس سرمربی سابق الهلال روی نیمکت این تیم، تجربه بیشتر بازیکنان و نقش رهبری رونالدو باعث شد تیم در لحظات حساس کمترین اشتباه را داشته باشد. البته این مسیر بدون حاشیه نبود؛ از بحث‌های داوری و شایعات مربوط به پنهانی‌ها گرفته تا فشار روانی ناشی از انتظارات سنگین هواداران. برخی رسماً حتی مدعی بودند که شرایط به قدری نامساعد می‌شود، اما در نهایت عملکرد داخل زمین تعیین‌کننده بود. اکنون با این قهرمانی، رونالدو نه تنها یک

فشار رسانه‌ای بر او افزایش یافت. حتی در برخی مقاطع، این پرسش مطرح شد که آیا انتخاب عربستان برای ادامه دوران حرفه‌ای، تصمیم درستی بوده یا خیر. با این وجود، رونالدو نه تنها از نظر فردی عملکردی درخشان داشت، بلکه با گلزنی‌های پیاپی، رکوردهای جدیدی نیز ثبت کرد. در همین مدت، ساختار تیم النصر نیز دستخوش تغییرات گسترده شد. ورود بازیکنانی چون سادیو مانه، اوتوویو، امریک لاپورت، مارسلو برزوویچ و الکس تلس، نشان داد که هدف تنها حضور نمادین رونالدو نیست، بلکه ساخت یک تیم قهرمان واقعی است. رقابت با الهلال، تیم قدرتمند و پرستاره عربستان، از سال‌ها ابتدایی، تیم او در کسب جام‌های بزرگ ناکام ماند و

عربستان همچنان زنده است. قهرمانی النصر می‌تواند آغاز فصلی جدید برای این باشگاه و شاید آخرین مأموریت بزرگ رونالدو در فوتبال حرفه‌ای باشد؛ مأموریتی که حالا با طعم شیرین جام، رنگ واقعیت گرفته است.

رونالدو و النصر، سرانجام بر بام عربستان

پایان انتظار در صحرا

سرانجام انتظار طولانی هواداران و خود کریستیانو رونالدو در فوتبال عربستان به پایان رسید؛ جایی که او با پیراهن النصر موفق شد نخستین قهرمانی خود در لیگ حرفه‌ای عربستان را جشن بگیرد. قهرمانی‌ای که نه تنها یک جام برای ستاره پرتغالی بود، بلکه نقطه پایانی بر فصلی پر از فشار، انتقاد و روایت‌های متناقض درباره حضور او در خاورمیانه محسوب می‌شود. النصر در آخرین هفته فصل، در حالی وارد زمین شد که سرنوشت قهرمانی کاملاً در دسترس خودش بود و تنها به یک پیروزی نیاز داشت. دیدار پایانی برابر ضمک به نوعی فینال واقعی فصل تبدیل شده بود. پیش از آن، رقابت نفسگیر با الهلال تا آخرین لحظه ادامه داشت و حتی در هفته‌های پایانی،